

Arrest

**nr. 53 025 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 14 december 2009, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 29 juli 2009, verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent geboren op 22 september 1982 in de stad Ararat, waar u ook uw domicilie had. U verklaarde ongehuwd te zijn. U had uw eigen kapsalon.

U verklaarde omwille van volgende redenen uw land van herkomst verlaten te hebben. Sinds 1994 – 1995 had uw familie problemen met de familie van A. G., A. G. en H. G., uw belagers, waarvan 1 burgemeester, 1 gouverneur en 1 druggebruiker. Deze problemen kwamen voort uit een ruzie tussen uw vader M. M. en G. G., de vader van uw belagers. Deze ruzie was ontstaan nadat uw vader de functie van G. G. had overgenomen in het bedrijf Tsem zavod (cementfabriek). U werd achternagezeten door uw belagers omdat u uw ouders wilde beschermen. Uw problemen zijn begonnen in de herfst van 2003 toen uw moeder ziek werd en haar hulp werd geweigerd in het ziekenhuis omwille van de vijandschap met de familie G.. In januari 2008 was er een incident aan uw kapsalon waarbij u geslagen werd en uw neus werd gebroken. In februari 2008 was er een volgend incident waarbij uw vader werd aangereden door uw belagers voor uw kapsalon. U verklaarde dat u niet echt politiek actief was, maar dat u als familielid van V. S. hebt deelgenomen aan demonstraties. U hebt deelgenomen aan de demonstratie van 1 maart 2008 te Jerevan. Tijdens deze demonstratie werden er opnames gemaakt en uw belagers kregen deze te zien. Daarop wachtten zij u, op 2 of 3 maart 2008, op aan uw appartement en hebben zij u geslagen. Uw ouders waren hierbij aanwezig. Uw belagers dreigden ermee u om te brengen. Nadat uw ouders smeekten om u met rust te laten, zijn uw belagers opgehouden. Diezelfde dag hebt u besloten uw land te verlaten omwille van uw problemen. Hierop bent u naar Jerevan gegaan, naar een huis van uw tante in afwachting van uw vertrek uit Armenië. U verliet Armenië uiteindelijk op 1 april 2008. Vanuit de luchthaven Zvartnots vertrok u met uw eigen paspoort naar Rusland. In Rusland bent u verbleven van 1 april 2008 tot 11 december 2009, waar u verbleef in Balashikha, nabij Moskou. U verklaarde dat u in deze periode uw Armeens paspoort verloren bent. Vanuit Rusland reisde u per wagen naar België. U bereikte België in de ochtend van 14 december 2009. Nog diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U vernam intussen dat uw familie in Armenië intussen hun bezittingen van de hand heeft gedaan en zelf ook is gevlucht. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties uw originele geboorte-akte, uw rijbewijs en eveneens uw militair boekje voor.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- verzoeker levert geen bewijs van de door hem verklaarde problemen;
- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij naar aanleiding van zijn problemen met de gebroeders G. niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst;
- voor personen met verzoekers profiel is er voor zijn deelname aan de manifestatie van 1 maart 2008 actueel geen vrees meer voor vervolging;
- de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Rusland wordt ondermijnd door zijn gebrekkige kennis over zijn verblijfplaats in Rusland;
- verzoeker maakt zijn reisroute niet aannemelijk;
- de door verzoeker neergelegde documenten wijzigen deze conclusies niet aangezien het louter persoonsgegevens betreffen die hier niet ter discussie staan.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht. Hij herhaalt dat hij geen hulp kan inroepen van de autoriteiten van zijn land van herkomst voor zijn problemen. Hij bevestigt dat hij geen klacht heeft ingediend omdat hij geen vertrouwen meer stelt in de politiediensten. Hij bevestigt dat hij heeft deelgenomen aan de manifestatie in Yerevan op 1 maart 2008 en deelt mee dat hij ervaart dat er vanwege de autoriteiten druk wordt uitgeoefend op hem als opposant van het regime: er werden immers tijdens die manifestaties opnames gemaakt van de deelnemers. Om deze reden kan verzoeker geen hulp inroepen van de plaatselijke autoriteiten. Verzoeker bevestigt dat hij 1 jaar en 8 maanden in Rusland heeft verbleven en dat hij zijn adresgegevens is vergeten. Voor wat betreft zijn reisweg verwijst verzoeker naar zijn verklaringen afgelegd tijdens het gehoorverslag op het Commissariaat-generaal.

2.2. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van zijn verklaringen zonder de motieven van de bestreden beslissing ook maar enigszins te weerleggen. De bestreden beslissing stelde vast dat verzoeker niet in staat is de door hem aangehaalde gebeurtenissen aan te tonen met coherente verklaringen, noch met de nodige stukken die zijn beweringen zouden ondersteunen. Verzoeker bracht immers geen enkel begin van bewijs aan van de incidenten waarvan hij melding maakt. Verzoeker maakt bovendien niet aannemelijk dat hij onmogelijk op de bescherming van de Armeense overheden kan rekenen, vermits

hijzelf geen enkel initiatief of poging heeft ondernomen om de hulp van de overheden in te roepen. Hij brengt ook nauwelijks concrete informatie aan ter ondersteuning van het vermoeden dat zijn vader wel hulp zou hebben gevraagd aan de overheden maar geen gehoor zou hebben gevonden. De Raad merkt op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoeker stelt nog dat hij geen hulp kan inroepen omwille van zijn deelname aan de betoging van 1 maart 2008 en de vervolging die hierop volgde, maar verzoeker weerlegt op geen enkele wijze de informatie die door de commissaris-generaal in de motivering van de bestreden beslissing wordt gehanteerd en waaruit blijkt dat er voor betogers met het profiel van verzoeker actueel geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Tot slot slaagde verzoeker er niet in zijn verblijf in Rusland en de wijze waarop hij de Europese Unie binnenreisde aannemelijk te maken, terwijl de asielinstanties van een asielzoeker toch correcte en overtuigende verklaringen en waar mogelijk documenten mogen verwachten over de door hem afgelegde reisroute. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag te koesteren.

Om voor subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen, moet de verzoekende partij het bestaan van zwaarwegende gronden voor een reëel risico op ernstige schade aantonen in geval van terugkeer naar het land van herkomst. Verzoeker laat in zijn verzoekschrift echter na ook maar enig element aan te brengen omwille waarvan hij in aanmerking zou kunnen komen voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de vreemdelingenwet zodat de Raad derhalve niet kan overgaan tot een beoordeling dienaangaande. Hoe dan ook, zijn er in het administratief dossier geen gegevens voorhanden dat er in Armenië momenteel voor burgers een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c aanwezig zou zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER